

स्त^०, न^०, पु^०, वा^०, वि^०, वी^०, प्रु^०, सु^०.

पेशकारि (पे^० + कार^०) f. Kunstweberin, Stickerin VS. 30, 9. Çat. Bn. 14, 7, 2, 5.

पेशस्कृत् (पे^० + कृत् m. 1) der Bildner, Bez. der Hand Bnig. P. 4, 25, 54. — 2) ein best. Insect: कीटः पेशस्कृता (= धमरेण Schol.) रुहः कुड्यायां तमनुस्मरन् (तम् = पेशस्कृतम्)। संरम्भययोगेन विन्दते तत्स्व-
रूपताम् || Bnig. P. 7, 1, 27. 10, 38. 11, 9, 23.

पेशस्वत् (von पेशम्) adj. geschmückt, gestert VS. 28, 31.

पेशि s. u. पेशी und पेषि.

पेशिका (von पेशी) f. Schale (einer Frucht): वित्त्व^० Suçā. 1, 141, 9. 2, 38, 21.

पेशितर (von 1. पिप्) m. Zerleger, Vorschneider VS. 30, 12.

पेशी (von पेश) f. gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. 1) ein Stück Fleisch H. an. 2, 551. fg. MED. c. 11. मोस^० SHAPY. Bn. 5, 8. GORR. 4, 2, 9. MBH. 1, 4494. 3, 13293. मोसमयी 4495. ohne allen Beisatz 3, 13299. — 2) ein Klümpchen, — Flöckchen Fleisch, Bez. des Fötus in der Zeit bald nach der Empfängnis: कलल, बुद्द, पेशी Nir. 14, 6. MBH. 12, 11968. fg. Suçā. 1, 322, 8. VJUP. 101. WASSILJEV 236. पेशी MĀR. P. 11, 3. Davon nom. abstr. पेशीत्व 2. Vgl. पेश्याड. — 3) Muskel H. 623. JĀG. 3, 100. Suçā. 4, 96, 19, 97, 14. 328, 21. deren 500 im menschlichen Leibe 342, 5. — 4) Schale (einer Frucht): वित्त्व^० Suçā. 2, 436, 14. Vgl. पेशिका. — 5) eine Art Trommel MBH. 6, 1535. 2113. — 6) Degenscheide H. an. MED. — 7) Schuh H. c. 154. — 8) Vogelei AK. 2, 5, 37 (nach Einigen ist पेशीकोष als ein Wort aufzufassen). H. 1319. Sch. = छाउमेद MED. st. dessen माउमेद H. an. पेशि SĀṆKSHIPTAS. im ÇKDr. — 9) Narde H. an. MED. RATNAM. 70 (पेशी). — 10) = सुपक्वकलिक H. an. MED. सुपक्वकलिका ÇKDr. eine aufgeblühte Knospe WILS. — 11) N. pr. einer Piçāki und einer Rākshasi ÇANDAR. im ÇKDr. Vgl. पेशी. — 12) N. pr. eines Flusses ÇANDAR. — Vgl. घ्राण^०, काल^०, वस्त्र^०.

पेशीकर (पेशी + 1. कर^०) in Stücke schneiden (Fleisch): पेशीकृतान् (कृतमृगान्) R. GORR. 2, 105, 33. पेशीकृत्य 3, 73, 39. पेशीकृता (!) MBH. 1, 3220

पेशीकोश (पे^० + कोश^०) m. Vogelei H. 1319 (कोश). HALĀJ. 2, 85. Vgl. पेशी 8.

पेश्याड (पे^० + ष्य^०) n. = पेशी 2. Bnig. P. 3, 31, 2.

पेश्यर् adj. von पिप् Vor. 26, 156. — Vgl. पेस्वर.

पेष, पेषते sich anstrengen, sich Mühe geben Dhātup. 16, 14.

पेष (von पिप्) m. das Zerreiben, Mahlen: पिष्ट^० das Mahlen von Mehl so v. a. eine unnütze Arbeit Bnig. P. 5, 10, 14. शिला^० das Mahlen mit einem Steine: ते पिष्यन्ते शिलापेषैः MĀR. P. 14, 72. पेषम् absol. s. u. पिप्; nachgetragen könnte hier werden: उदक^० PĀN. GRH. 1, 13, 14. तं पाणिनापेषं बोधया चकार indem er ihn mit der Hand rieb Çat. Bn. 14, 5, 2, 15.

पेषक (wie eben) nom. adj. f. पेषिका Zerreiber, Zermahler: गन्धकपेषिका HARIV. 8394.

पेषण (wie eben) n. 1) das Zerreiben, Mahlen (von Körnern) TRH. 3, 3, 205. KĪTS. Çā. 2, 4, 25. 5, 8, 14. 17. 8, 2, 18. das Zermahlen: तत्तकुम्भे निपतति ततो यास्यति पेषणम् MĀR. P. 14, 87. — 2) = खल Tenne ÇAN-

DAI. im ÇKDr. Handmühle u. s. w. WILS. nach ders. Aut. — 3) = शतगु-
प्ता, beng. तैकोटोसिज Euphorbia antiquorum ÇANDAR. ebend. — Vgl. ष्यधि^०.

पेषणवत् (von पेषण) adj. zur Erkl. von पिपिष्यत् SĀJ. zu RV. 1, 168, 7.

पेषणि und षणी (von पिप्) f. ein zum Zerreiben, Mahlen dienender Stein ÇANDAR. im ÇKDr. षणी (f. von पेषण) M. 3, 68. पेषणीपुत्रक Ind. St. 5, 308, N. 3.

पेषल adj. = पेशल BHAR. und RAMĀN. zu AK. 2, 10, 19. ÇKDr.

पेषाक m. = पेषणि UṆĀDI. im ÇKDr.

पैषि (von पिप्) UṆĀDI. 4, 118. m. Donnerkeil UśéVAL. पेशि UṆĀDI.

1. पैषी f. nach SĀJ. so v. a. हिंसिका, पिशाचिका (vgl. पेशी 11.): क-
मेते तं पुंवते कुमारं पेशीं बिभर्षि मारुषी ज्ञान RV. 5, 2, 2. Vielleicht
Wärterin, Pflegerin.

2. पेशी fehlerhafte Schreibart für पेशी; s. u. पेशी 2.

पेषीकर s. पेशीकर.

पेष्ट (von पिप्) nom. ag. Zerreiber, Zermahler: तिलादिबीजानाम्
KULL. zu M. 3, 158.

पैष्ट n. Knochen: यत्तै रिष्टं यत्तै द्युतमस्ति पैष्टं तं द्यात्मनि AV. 4, 12, 2.
शुने पैष्टमिवावन्तामं तं प्रत्यस्यामि मृत्युर्वे 6, 37, 3. Vielleicht von 1. पिप्.

पैष्य (von पिप्) adj. zu zerreiben: कल्क^० zu einem Teig Suçā. 2, 65,
11. 71, 2.

पेस्, पैसति = पिप् gehen, sich bewegen Dhātup. 17, 69.

पेसल adj. = पेशल BUAR. zu AK. ÇKDr.

पैसुक (von पिप्) adj. etwa sich ausdehnend Çat. Bn. 1, 7, 3, 18.

पेस्वर^० adj. von पिप् P. 3, 2, 175. — Vgl. पेश्यर्.

पैङ्ग 1) adj. a) von dem पिङ्ग genannten Thiere (Ratte oder dergl.)
herriührend: शब्द Kauç. 141. — b) von Paiṅgja herriührend (Lehrbuch)
oder von den Paiṅgin anerkannt; n. Bez. des Lehrbuchs ANUPADA 2,
4. 3, 12. 4, 5. Ind. St. 1, 404. fg. 2, 295. — 2) m. N. pr. eines Lehrers MBH.
2, 112; viell. ist पैङ्ग zu lesen.

पैङ्गराज (पे^० + राज^०) m. ein best. Vogel VS. 24, 34.

पैङ्गरायणं m. patron. von पिङ्गर gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.

पैङ्गल^० adj. von पिङ्गल oder पिङ्गला: पैङ्गलोपनिषद् Ind. St. 1, 250, N.
m. pl. patron. von पिङ्गल gaṇa कणवादि zu P. 4, 2, 111. SĀṆK. K.
188, a, 9. काणवा: P. 4, 1, 73, VArt. 3. Sch. Der entsprechende ag. ist
पैङ्गल्य. n. das von Piṅgala verfasste Lehrbuch Ind. St. 2, 210.

पैङ्गलायनं m. patron. von पिङ्गल gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. pl. SĀṆK.
K. 183, b, 9. MÜLLER, SL. 383.

पैङ्गलायनि m. desgl. SĀṆK. K. 184, a, 11.

पैङ्गलायनि m. patron. gaṇa पैलादि zu P. 2, 4, 59.

पैङ्गल्य (von पिङ्गल) 1) m. proparox. patron. gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1,
105. — 2) n. braune Farbe Suçā. 1, 335, 5.

पैङ्गालीपुत्र von पिङ्गालीपुल P. 4, 2, 28, VArt. 1. davon पैङ्गालीपुत्रीय
adj. ebend.

पैङ्गि (von पिङ्ग) m. patron. des Jāśka Ind. St. 1, 71, N. 3, 396.

पैङ्गिन् adj. von पैङ्ग herriührend: कल्प Schol. zu P. 4, 2, 66. 3, 105.
m. ein Anhänger des Paiṅgja ANUPADA 2, 2. 4. 10. 6, 7. 11, 8.

पैङ्गीपुत्र (पे^०, f. zu पैङ्ग, + पु^०) m. N. pr. eines Lehrers Çat. Bn.
14, 9, 4, 30.